

A stalo sa, keď išli, že mu povedal ktosi na ceste:...

Som si istý, že všetci vieme, aké je to, keď sa cítime nesvoji na určitých miestach alebo v spoločnosti určitých ľudí. Radšej by sme boli inde, na mieste, ktoré je nám známejšie, s ľuďmi, ktorých poznáme. Ako uvidíme, nasledovať Ježiša znamená, okrem iného, cítiť sa tak, akoby sme nepatrili do tohto sveta.

Pane, pôjdem za tebou, kamkoľvek pôjdeš.

A Ježiš mu riekol: Líšky majú svoje skrýše, i nebeskí vtáci majú svoje hniezda,

ale Syn človeka nemá, kde by hlavu sklonil.

Lukáš 9:57,58

Pán Ježiš šiel so svojimi dvanástimi učeníkmi po ceste smerujúcej do Jeruzalema, kde bol len o niekoľko mesiacov neskôr ukrižovaný. Ako kráčali, nejaký muž pristúpil k Ježišovi a povedal: „Pôjdem za tebou, kamkoľvek pôjdeš.“ Kto bol tento muž? V paralelnej pasáži v Evanjeliu podľa Matúša sa dozvedáme, že to bol učiteľ zákona, zákonník. Teraz by sme mali zobrať do úvahy skutočnosť, že zákonníci boli vo všeobecnosti nepriateľskí voči Ježišovi a Ježiš ich často veľmi ostro kritizoval, najmä pre ich pokrytectvo. A predsa, podľa Matúšovho záznamu tento zákonník, tento učiteľ zákona vlastne oslovil Ježiša „Učiteľ“, čím uznal jeho postavenie a autoritu. Avšak slová, ktoré tento muž použil, boli dokonca pozoruhodnejšie ako samotný prejav úcty. Skutočne tu nie je žiaden náznak, že by bol čo i len trochu neúprimný, keď vyhlásil, že bude nasledovať Ježiša, kamkoľvek pôjde.

Máme tu muža, ktorý bol úprimný a učený v starozákonných Písmach a ktorý sľuboval Ježišovi bezhraničnú vernosť. Iste by bol z neho ideálny učeník. A predsa, Ježišove slová, ktorými odpovedal, neboli slovami nadšeného prijatia, ale skôr varovaním. Toto je opäť jeho odpoveď: „Líšky majú svoje skrýše, i nebeskí vtáci majú svoje hniezda; ale Syn človeka nemá, kde by hlavu sklonil.“ Čo ho viedlo k takejto odpovedi? Samozrejme, že Pán pozná ľudské srdce a jasne si uvedomil, že tento muž, hoci bol úprimný, nedomyslel následky svojho sľubu. Bol to muž, ktorý bol v živote zvyknutý na určité pohodlie a privilégiá. Bol vážnym členom vtedajšej spoločnosti. K Ježišovi ho zrejme priťahoval výjav všetkých tých tisícov ľudí, ktorí nasledovali Majstra, ohromujúce zázraky, ktoré robil deň čo deň a najmä jeho znamenité učenie, ktoré ľudia počúvali s bážňou a úžasom. Ten zákonník by bol rád s tým všetkým spojený. Ale Ježiš cítil, že ho musí zbaviť ilúzií z jeho dosť romantickej predstavy tak, že poukáže na inú stránku reality. Áno, mohlo sa zdať, že Ježiš je medzi davmi obľúbený, že žasli nad ním a obdivovali ho za všetko, čo povedal a urobil, ale to nezmenilo skutočnosť, že v inom zmysle bol cudzincom na tejto zemi. Aj zvieratá mali miesto na bývanie, ktoré mohli pokladať za domov, ale Syn človeka, vtelený Boží Syn, nemal žiadne „trvalé miesto na bývanie“. Pána Ježiša nehnalo nadšenie davov, ich obdiv k nemu, ani vidina slávy a šťastia. Nepremohli ho ani emócie ľudí, pretože vedel, aké sú často povrchné a veľmi dobre vedel, že ich zvolania hosana sa čoskoro zmenia na výkriky „ukrižovať ho!“.

Nie, Ježiša poháňal iný duch. On už dal svojmu Otcovi rovnaký záväzok, aký sľuboval zákonník. V podstate povedal: „Otče, pôjdem, kamkoľvek budeš chcieť, urobím, čokoľvek budeš chcieť, dám, akúkoľvek obeť budeš požadovať. Mojm cieľom je splniť úlohu, ktorú si mi dal, aby muži a ženy všetkých vekových skupín a zo všetkých národov boli navždy spasení, a potom sa vrátim k tebe do neba.“

Ježiš vlastne tomu zákonníkovi povedal: „Vravíš, že ma chceš nasledovať, kamkoľvek pôjdem, ale aký je tvoj motív? Ak hľadáš svetské uspokojenie, popularitu a slávu, nikdy nezotrváš. Nebudeš ochotný znášať straty, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou života zasväteného mojej službe. Ak je však tvoj zrak upriamený na večnosť, potom je to iná vec. Nebude ľahké znášať ťažkosti a obeť kresťanského života, ale dokážeš ich prekonať, pretože Boh ti dá silu, ktorú budeš potrebovať.“

Nevieme, čo sa stalo s tým zákonníkom – či súhlasil s nasledovaním Pána Ježiša podľa jeho požiadaviek, alebo sa odvrátil, pretože si uvedomil, že cena za nasledovanie je príliš vysoká. Aký je ale tvoj postoj, priateľu? Si snáď niekto, kto veľmi obdivuje Ježiša? Čítaš si s nadšením o jeho živote a slovách v evanjeliách? Možno si už bol na hromadnom podujatí organizovanom tvojím zborom, kde si sa stretol s ľuďmi zo širokého okolia a uchvátilo ťa dojatie z tejto udalosti. O tom však kresťanský život nie je. Ježiš sa úplne jasne vyjadruje v evanjeliách, že nasledovať ho znamená tiež zaprieť seba samého, ako to urobil on, znamená to vziať na seba kríž, znášať pre neho utrpenie. Takéto veci nie sú vôbec príťažlivé. Je pravdou, že v kresťanskom živote je veľa radosti a odmien, pretože veriaci sa tešia zo spoločenstva s Bohom a inými veriacimi, nehovoriac o tom, že zažíva vypočuté modlitby a je si vedomý, že ho Pán vedie, chráni a vyučuje. Nič to však nemení na skutočnosti, že nasledovník Ježiša Krista je cudzincom na tejto zemi, jeho priority sú iné a stáva sa, že sa vo svete cíti vyslovene neprijemne.

Ak teda chceš nasledovať Pána, kamkoľvek ťa povedie, potom určite nechcem utlmiť tvoje nadšenie. Kresťanský život je jediný, ktorý stojí za to žiť: samotný Ježiš ho opísal ako život v hojnosti. Áno, požehnania skutočného nasledovníka Pána Ježiša sú mnohé a prevažujú nad problémami a ťažkosťami, ktoré ťa môžu stretnúť. Ako by to mohlo byť ináč, keď sa môžeš tešiť z dôverného vzťahu s Bohom ako tvojím Otcom a s Pánom Ježišom Kristom ako tvojím Spasiteľom? Je úžasné vedieť, že tvoje hriechy sú odpustené, že tvoj Pán ťa miluje neutíchajúcou láskou a že má pre teba dokonalý plán, na mieru vytvorený pre tvoj život. Nielen to, ale taktiež sľúbil, že keď zomrieš, pôjdeš s ním naveky žiť v nebi. Ježiš však nikdy neskrýval skutočnosť, že žiť ako jeho nasledovník znamená čeliť skúškam a problémom vo väčšej miere, ako to zažívajú tí, ktorí ho nepoznajú. Znamená to, že niekedy nebudeš pochopený a budeš čeliť protivenstvám dokonca aj od tých, ktorí sú ti blízki a drahí. Tak ako Ježiš, Syn človeka, nemal kde skloniť hlavu, aj ty sa môžeš niekedy cítiť mimo, ako cudzinec v tomto svete. Ak pochybuješ o tom, že si pripravený dať úplný sľub Pánovi Ježišovi Kristovi, dovoľ mi pripomenúť ešte dve veci. Bez takéhoto sľubu oddanosti Spasiteľovi celý tvoj život nebude mať zmysel a skončí sa katastrofou. Po druhé, on zomrel na kríži, aby sme mohli mať odpustenie a večný život; nezdá sa ti, že oddanosť jemu je veľmi malá vec v porovnaní s tým najvyšším aktom lásky?